

درس نهم

آخرین حیم

فرجام کار

در درس گذشته خواندیم که در آستانه قیامت، چه حوادثی اتفاق می‌افتد و دادگاه عدل الهی چگونه تشکیل می‌شود. شاهدان و گواهان شهادت می‌دهند و نامه‌ی عمل انسان به او داده می‌شود.

در این درس می‌خواهیم با بهره‌مندی از قرآن کریم، سرانجام و سرنوشت انسان را تا جایگاه ابدی دنبال کنیم و دریابیم:

- ۱- زندگی نیکوکاران و گناهکاران در آخرت چگونه است؟
- ۲- چه رابطه‌ای میان اعمال ما و پاداش و جزای آخرت وجود دارد؟

آیات شریفه‌ی زیر را به دقت و زیبا قرائت کنید.

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا
إِلَى جَهَنَّمَ زُمَرًا
حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا
فُتِحَتْ أَبْوَابُهَا
وَقَالَ لَهُمْ خَرَنْتُهَا
آلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ
يَشْلُونَ عَلَيْكُمْ ءاِيَاتِ رَبِّكُمْ
وَيُنَذِّرُونَكُمْ لِقاءَ يَوْمِكُمْ هُذَا وَشَما را از دیدار این روزتان می ترسانند
قالوا بَلِي
گفتند : چرا ، (آمدند)
وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ اما فرمان عذاب مسلم شده است
برکافران عَلَى الْكَافِرِينَ

زمر، ۷۱

قَيْلَ ادْخُلُوا
أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا

فِيْئَسْ مَثُوِي الْمُتَكَبِّرِينَ

زمر، ۷۲

وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوا رَبَّهُمْ

إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا

حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا

وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا

وَقَالَ لَهُمْ خَرَنَتُهَا

سَلَامٌ عَلَيْكُمْ

طِبَّتْ

فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ

زمر، ۷۳

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ

الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ

وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ

نَتَبَوَّءُ مِنَ الْجَنَّةِ

حَيْثُ نَشاءُ

فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ

زمر، ۷۴

پس چه نیک است پاداش عمل کنندگان

در هرجا که بخواهیم

که در بهشت جای گیریم

و زمین را به ما میراث داد

که وعده اش را بر ما راست گردانید

و گویند ستایش خدای

فَمَنْ يَعْمَلُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا

یَرَهُ وَ

وَمَنْ يَعْمَلُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا

یَرَهُ وَ

زلزال، ۷ و ۸

ترجمه

به کمک توضیحات زیر، ترجمه‌ی آیات را کامل کنید.

خَرَّةٌ : جمع خازن، نگهبانان

رُمَرًا : گروه گروه

سیقَ : رانده می‌شوند

مَتْوَى : جایگاه

بِسْ : چه بد است

یُنَذِّرُونَ : هشدار می‌دهند

مِثْقَالٌ : اندازه، همسنگ

یَرَهُ : آن را می‌بیند

طِبْثُمٌ : پاک شدید

اندیشه
در آیات

در آیات قبل بیندیشید و مراحلی را که هریک از نیکوکاران و گناهکاران باید طی کنند، یادداشت نمایید.

گناهکاران	نیکوکاران	شماره
.....	۱
.....	۲
.....	۳
.....	۴
.....	۵

۱- جایگاه گناه کاران

پس از پایان محاکمه، دوزخیان گروه گروه به سوی جهنم رانده می شوند. وقتی بدان جا می رستند، درهای جهنم باز می شود. جهنم هفت در دارد^۱ که راههای ورود گروههای مختلف جهنمی است. آن گاه کافران و مجرمان، هر دسته، در جایگاه مناسب خود افکنده می شوند؛ جایگاهی بسیار تنگ.^۲ آتش جهنم بسیار سخت و سوزاننده است. این آتش حاصل عمل خود انسان هاست و لذا از درون جان آن ها شعله می کشد.^۳ هر بار که آتش فرو می نشیند، شراره ای بر آن می افزایند و آن را شعله ور تر می کنند.^۴ این آتش و عذاب از خود کافران و مجرمان و ستمکاران سرچشمه می گیرد. وقتی به جهنم افکنده می شوند به آن ها می گویند : شما و آنچه را می پرستیدید، هیزم دوزخ خواهید بود.^۵ مأموران عذاب، ملائکه ای هستند بسیار سخت گیر و شدیدالعمل و از انجام وظیفه ای خود سریچی نمی کنند.^۶

در این حال، ناله‌ی حسرت دوزخیان برمی خیزد و می گویند : ای کاش خدا را فرمان می بردیم و پیامبر او را اطاعت می کردیم^۷ دریغ برماء، به خاطر آن کوتاهی هایی که کردیم ! آنان به خداوند می گویند : پروردگارا شقاوت بر ما چیره شد و ما مردمی گمراه بودیم، ما را از اینجا بیرون بر که اگر به دنیا باز گردیم عمل صالح انجام می دهیم.

پاسخ قطعی خداوند این است که آیا در دنیا به اندازه‌ی کافی به شما عمر ندادیم تا هر کس می خواست به راه آید؟^۸ ما می دانیم اگر به دنیا باز گردید همان راه گذشته را پیش می گیرید.^۹ آنان گاهی دیگران را مقصراً می شمارند و می گویند : بزرگان ما و شیطان سبب گمراهی ما شدند.^{۱۰} شیطان می گوید خدا به شما وعده‌ی راست داد و من به شما وعده‌ی دروغ دادم و من بر شما تسلطی نداشتم. من فقط شما را فراخواندم و شما نیز این دعوت را پذیرفتید. مرا ملامت نکنید، خود را ملامت کنید.^{۱۱}

به نگهبانان جهنم رو می آورند تا آن ها برایشان از خداوند تخفیفی بگیرند ولی فرشتگان می گویند : مگر پیامبران برای شما دلایل روشی نیاورندند؟ آنان می گویند : بلی ! فرشتگان نیز تقاضای آن ها را نمی پذیرند و درخواستشان را بی جا می دانند.^{۱۲}

۱- همزه، ۴ تا ۷

۲- فرقان، ۱۳

۴۴- حجر، ۱

۳- تحریم، ۶

۱۵- انبیاء، ۹۸ و جن، ۱۵

۹۷- اسراء، ۴

۴- اغام، ۲۸

۲۷- فاطر، ۸

۶۶- احزاب، ۷

۵- غافر، ۴۹ و ۵۰

۱۱- ابراهیم، ۲۲

۶۷- احزاب، ۱۰

با تفکر درباره‌ی خود ببینید چه زمینه‌هایی ممکن است شما را به‌سوی گناه بکشاند. آن‌ها را بیابید و برنامه‌ای برای از بین بردن آن زمینه‌ها تنظیم کنید.

آن دسته از زمینه‌ها را که قابل طرح در کلاس هستند، با دیگران در میان گذارید و درباره‌ی آن‌ها گفت‌وگو کنید.

۲—جایگاه نیکوکاران

نیکوکاران و رستگاران را به سوی بهشت راهنمایی می‌کنند. بهشت آمده‌ی استقبال و پذیرایی از آن‌هاست و چون بهشتیان سر رستند، درهای آن به روی خود گشوده می‌بینند. بهشت هشت در دارد که بهشتیان از آن درها وارد می‌شوند.^۱ یک در مخصوص پیامبران و صدیقان و یک در مخصوص شهیدان و درهای دیگر برای گروه‌های دیگر است.^۲ نگهبانان بهشت به آنان سلام می‌کنند و خوشامد می‌گویند و به آنان وعده می‌دهند که همیشه در این جایگاه نیکو، در امنیت و سلامت به سر خواهند برد.^۳ رستگاران، می‌گویند خدای را سپاس که به وعده‌ی خود وفا کرد و این جایگاه زیبا را به ما عطا کرد. هر جای آن که بخواهیم ساکن می‌شویم. هر یک از بهشتیان در درجه‌ای خاص از بهشت قرار می‌گیرند. رسول خدا(ص) فرموده است : **بالاترین درجه‌ی بهشت فردوس است و اگر چیزی از خدا می‌خواهید، فردوس را طلب کنید.**^۴

رنج و بدی به بهشتیان نمی‌رسد^۵ و هر چه دل هاشان تمنا کند و دیدگانشان را خوش آید، آمده می‌بینند.^۶ در بهشت هیچ آلودگی و ناپاکی وجود ندارد. کسی سخن لغو و گناه‌آلود نمی‌گوید. گفتارشان سلام و درود است.^۷ خدا را سپاس می‌گویند که حزن و اندوه را از آنان زدوده و از رنج و درماندگی

۱—امام باقر علیه السلام — به نقل از کنز العمال، ج ۱۴، ص ۴۵۱

۲—خلاص شیخ صدق، باب هشتاد، ص ۴۰۷

۳—زم، ۷۳

۴—مجمع البيان طبرسی، ج ۳، ص ۴۹۸

۵—حجر، ۴۸

۶—زخرف، ۷۱

۷—وافعه، ۲۵ و ۲۶

دور کرده است.^۱ علاوه بر این، بالاترین مرتبه‌ی نعمت‌های بهشت لقاء و دیدار اوست که اولیای خدا در طلب آن هستند و به شوق آن زندگی می‌کنند.^۲

بهشتیان با خدا هم صحبت‌اند و به جمله‌ی «خدا! تو پاک و منزه» مترنم‌اند.^۳ بهشت برای آنان سرای سلامتی (دارالسلام) است،^۴ زیرا هیچ نقصانی، اندوهی، غصه‌ای، خوف و ترسی، عجزی، مرضی، جهله‌ی، مرگ و هلاکتی، و خلاصه‌ی هیچ ناراحتی و رنجی در آن‌جا نیست. نعمت‌های دائمی آن هیچ‌گاه خستگی و سستی و ملالت نمی‌آورد. در آن‌جا انسان همیشه تازه و شاداب و سرحال است و همواره احساس طراوت و تازگی می‌کند. یکنواختی برای او معنای ندارد. هر روز چیز تازه‌ای می‌خواهد و هرچه را هم درخواست کند آماده می‌یابد.

زنان و مردان بهشتی در زیباترین و جوان‌ترین صورت و قیافه در بهشت بهسر می‌برند. ازدواج آنان سرشار از عشق، لذت و سرور است و این سرور هیچ‌گاه تبدیل به ناخوشی و دلزدگی نمی‌شود. همسران بهشتی خوش‌رفتار و زیبارو، جوان و شاداب، پاک و طاهر، شادکام و مسرور، خوش و خرم، بدون غصه و خشم و پیوسته عاشق و خرسند از همسر خود هستند.^۵ در بهشت، هم خداوند از انسان راضی است و هم وی از خدا رضایت دارد.^۶

obar diyگر خود را ارزیابی کنید، توانایی‌ها و استعدادهای درونی خود را برای حرکت سریع‌تر بهسوی خوبی‌ها و نیل به بهشت جاویدان کشف نمایید. سپس برای استفاده‌ی بهتر از آن‌ها برنامه‌ریزی کنید. عهد و پیمان با خدا و جدی بودن در تصمیم را فراموش نکنید.

-
- ۱- فاطر، ۳۴ و ۳۵
 - ۲- دعاهای خمس عشرة از امام سجاد (ع)
 - ۳- یونس، ۱۰
 - ۴- یونس، ۲۵
 - ۵- واقعه، ۲۲ تا ۲۴ و ۳۵ تا ۳۷: الرحمن، ۷۰ تا ۷۷
 - ۶- توبه، ۱۰۰
 - ۷- برای اطلاع بیشتر از ویژگی‌های بهشت به جلد ۱۰ معاشناسی از علامه حسینی تهرانی و کتاب «معد» استاد قرائتی مراجعه کنید.

رابطه‌ی میان عمل و پاداش و کیفر

از سؤال‌های قابل توجه این است که رابطه‌ی اعمال با جزا و پاداش اخروی چگونه است؟ برای رسیدن به پاسخ، لازم است انواع مختلف رابطه‌ی میان عمل و جزای آن را بررسی کنیم و در پایان ببینیم که آیات قرآن کریم ما را به کدام نوع راهنمایی می‌کند. رابطه‌ی میان عمل و جزای آن سه گونه است :

۱- گاهی پاداش و کیفر براساس مجموعه‌ای از قراردادها تعیین می‌شود؛ مانند این که اگر کارگر در طول روز، کار معینی را انجام دهد، دستمزد مشخصی به ازای آن کار دریافت می‌کند. همچنین اگر کسی مرتکب جرمی شود، مطابق با قوانین و مقررات به پرداخت جریمه‌ی نقدی یا زندان و نظایر آن محکوم می‌شود. رابطه‌ی میان آن کارها و این گونه پاداش‌ها و کیفرها یک رابطه‌ی قراردادی است و انسان‌ها می‌توانند با وضع قوانین جدید این رابطه‌ها را تغییر دهند؛ برای مثال، اگر کیفر جرمی زندان است، آن را به پرداخت جریمه‌ی نقدی تبدیل کنند. آنچه در اینجا اهمیت دارد، تناسب میان جرم و کیفر است تا عدالت برقرار گردد.

۲- پاداش و کیفری که محصول طبیعی خود عمل است؛ مثلاً اگر کسی سیگار بکشد و بهداشت را رعایت نکند، به امراض گوناگونی مبتلا می‌شود. همچنین اگر کسی اهل مطالعه و تحقیق باشد، به طور طبیعی به علم و آگاهی دست می‌یابد یا اگر روزانه مقداری ورزش کند به سلامت و تندرستی خود کمک کرده است. این پاداش و کیفر محصول عمل است و انسان‌ها نمی‌توانند با وضع قوانین، آن را تغییر دهند بلکه باید خود را با آن تطبیق دهند و با آگاهی کامل از آن سود برند و سعادت زندگی خویش را تأمین کنند.

رابطه‌ی عمل و پاداش و کیفر را در هر یک از این دو قسمت مطالعه

کنید و تفاوت‌های دیگری که به نظرتان می‌رسد، یادداشت نمایید.

نوع دوم	نوع اول
.....
.....
.....

۳- نوع دیگری از رابطه‌ی میان عمل و پاداش و کیفر وجود دارد که عمیق‌تر و کامل‌تر از این دو است. همان‌طور که در بحث از نامه‌ی عمل دیدیم، آنچه انسان با خود به قیامت می‌برد، صورت حقیقی اعمالی است که اکنون در این دنیا برای ما قابل مشاهده نیست. هر عملی یک جنبه‌ی مادی و ظاهری و یک جنبه‌ی باطنی و غیبی دارد. جنبه‌ی مادی و ظاهری بعد از عمل از بین می‌رود، اما جنبه‌ی باطنی و غیبی هرگز از بین نمی‌رود و در نفس و روح باقی می‌ماند. در واقع، هر عملی که از ما سرمی‌زند، دو نقش دارد؛ نقشی در جان ما دارد و نقشی در خارج. نقش خارجی از بین می‌رود ولی نقشی که در جان ما دارد، باقی می‌ماند و از بین رفتني نیست. از این رو، قرآن کریم می‌فرماید : وقتی قیامت فرا می‌رسد، انسان اعمال خود را حاضر می‌باید و می‌شناسد، گرچه به اندازه‌ی ذره‌ای باشد.^۱

تطبیق

در آیات ابتدای درس بیندیشید و ببینید کدام آیه براین نوع رابطه‌ی میان عمل و جزا دلالت دارد.

بنابراین، در عرصه‌ی قیامت، تصویر اعمال انسان یا گزارشی از عمل انسان نمایش داده نمی‌شود بلکه خود عمل نمایان می‌شود و هر کس عین عمل خود را می‌بیند. رسول خدا (ص) در ضمن نصایحی که به یکی از یاران خود می‌کرد، فرمود :

برای تو ناچار هم نشینی خواهد بود که هرگز از تو جدا نمی‌گردد، با تو دفن می‌شود در حالی که تو مرده‌ای و او زنده است. این هم نشین تو اگر شریف باشد، تو را گرامی خواهد داشت و اگر شریف نباشد، تو را به دامان حوادث می‌سپارد. آن گاه آن هم نشین با تو محشور می‌گردد و در رستاخیز با تو برانگیخته می‌شود و تو مسئول آن هستی. پس دقت کن، هم نشینی که انتخاب می‌کنی نیک باشد؛ زیرا اگر او نیک باشد، مایه‌ی انس تو خواهد بود و در غیر این صورت، موجب وحشت تو می‌گردد. آن هم نشین، کردار توست^۲.

بنابراین، فرشتگانی که کارنامه‌ی عمل انسان را تنظیم می‌کنند، حقیقت اعمال را ثبت و

۱- کهف، ۴۹ و تکویر، ۱۴

۲- معانی الاخبار، ج ۱، ص ۲۳۳

نگهداری می‌نمایند؛ نه این که گزارشی بنویسند و آن گزارش را در قیامت نشان دهند. و همان‌طور که امام صادق (ع) فرمود، همین عمل در دوره‌ی بزرخ بهصورت یک شخص بر انسان ظاهر می‌شود و انسان بدان آگاه می‌گردد.

اگر شخصی عمر خود را براساس حق و حقیقت سپری کرده و به تحصیل فضایل و کمالات پرداخته است، همین کمالات و فضایل در آخرت برای او آشکار می‌گردد و در بهشت به صورت نعمت‌های گوناگون جلوه‌گر می‌شوند اما اگر زندگی خود را بر گناه، حق‌کشی و ستم بناکرده، همین زشتی‌ها در آخرت به صورت عذاب‌هایی گریبان او را خواهند گرفت. از این‌رو، قرآن کریم خطاب به کسانی که زر و سیم می‌اندوزند و در راه خدا اتفاق نمی‌کنند، می‌فرماید که روزی با همین سیم و زرها بر پشت‌ها و پهلوهایشان داغ می‌زنند و به آن‌ها می‌گویند : بچشید آنچه را می‌اندوختید^۱. فردی نیز که در دنیا از اموال کودکان یتیم غذا تهیه کرده و خورده است، این غذا در آخرت در شکم او آتش می‌شود و او را می‌سوزاند.

بیشتر بدانیم

هشدار!

خدای متعال ما را از عذاب دوزخیان آگاه می‌کند و هشدار می‌دهد؛ خدایی که مهریان‌ترین است. همین هشدار هم از روی مهریانی است. عظمت عذاب‌های جهنم نشانی از عمق گناهان انسان است. درست است که عذاب‌های بزرگ، مربوط به گناهان بزرگ و انسان‌های جنایت‌پیشه است، اما توجه کنیم که اگر هر یک از ما مراقب خود نباشیم، ممکن است روزی در دام شیطان گرفتار آییم. یک نگاه شهوت‌انگیز به نامحمرم، یک دروغ و یک ناسزا به دوست، هر کدام تیری رها شده از کمان شیطان و دامی گسترده از جانب اوست که اگر ادامه یابد، فرصت تیراندازی و دام گستری بیشتری به او می‌دهد.

همین امروز در اطراف ما در نقاط مختلف دنیا فاجعه‌های بزرگی رخ می‌دهد که هر وجдан زنده‌ای را متاثر و جریحه‌دار می‌کند. برخی از انسان‌ها از حصار آرزوها و

۱- توبه، ۳۵؛ همچنین در آیه ۱۴ ذاریات می‌فرماید «ذوقوا فِتَّنَكُمْ هُذَا الَّذِي كُنْتُمْ يَهِي تَسْتَعْجِلُونَ» و در آیه ۵۵ سوره‌ی عنکبوت می‌فرماید : «وَتَقْتُلُ ذوقوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ».

تمایلات شخصی خارج شده‌اند و رنج و درد دیگران، آسایش و قرار را از آنان می‌گیرد. اینان انسان‌های دردمندی هستند که زندگی خود را وقف نجات دیگر انسان‌ها کرده‌اند و خود را شریک غم و شادی آنان می‌دانند. برخی دیگر نه تنها سرگرم کار خود بوده و در حصار خودخواهی محصور شده‌اند و درد و رنج دیگران به گوششان نمی‌رسد بلکه خود عامل این دردها و رنج‌ها هستند. برخی از دردها و رنج‌ها آن قدر عمیق است که درک و احساس آن برای کسانی که بدان مبتلا نشده‌اند، غیرممکن است. امروزه میلیون‌ها کودک در سراسر جهان در خیابان‌ها روز و شب خود را به سر می‌آورند، میلیون‌ها خانواده با فقر و گرسنگی دست به گریبان‌اند. امروزه میلیون‌ها نوجوان و جوان و بزرگ‌سال با اعتیاد به مواد مخدر زندگی خود و خانواده‌ی خود را نابود کرده‌اند و افراد معذوبی در کاخ‌ها و باغ‌های خود با ثروتی که از نابودی این خانواده‌ها کسب کرده‌اند، سرگرم خوش‌گذرانی و لذت‌اند. آیا تولیدکنندگان بمب‌های شیمیایی عاملان اصلی درد و رنج جانبازان شیمیایی کشور ما نیستند؟ آیا آنان می‌توانند درد و رنج سالیان دراز یک جانباز را و غم و اندوه همراه با عزّت و کرامت خانواده‌ی او را درک کنند و احساس نمایند؟

کاش اینان به‌هشدارهای پیامبران الهی و خیرخواهان جهان توجه می‌کردند. آیا اینان همان جهنمیانی نیستند که حسرت جرعه‌ای آب خنک بر دلشان خواهد ماند؟ آیا اینان لایق این عذاب‌ها نیستند؟

هیچ کدام از جنایتکاران، جانی متولد نشده‌اند. آنان مانند هر انسان دیگری فطرت پاک داشتند. به تدریج و قدم به قدم از گناهان کوچک به سمت گناهان بزرگ و بزرگ‌تر کشیده شده‌اند و کارشان بدان‌جا رسیده است که هر حقیقتی را انکار می‌کنند و هر عمل زشتی را مرتکب می‌شوند.

گُرگ برخیزی از این خواب گران می‌درانند از غصب اعضای تو ز آنچه می‌بافی همه روزه بپوش ^۱	ای دریده پوستین یوسفان گشته گرگان یک‌به‌یک خوهای تو ز آنچه می‌بافی همه روزه بپوش
--	--

۱- مثنوی، دفتر چهارم.

بشارت

همان طور که خداوند به گناهکاران هشدار می‌دهد، به نیکوکاران نیز بشارت یک زندگی زیبای ابدی را داده است. براستی که زندگی محدود دنیا با آن زندگی جاودان قابل مقایسه نیست. این پاداش غیرقابل حساب، در مقابل چیست؟ جز برای عبادت خداوند، رعایت حقوق مردم، کمک به نیازمندان، مبارزه با ستمگران، راستگویی و کارهایی از این قبیل و دوری از گناهانی است که خداوند ما را از آن‌ها نهی کرده است؟

پس مژده به آنان که همت می‌کنند، فرمان خدای خود را می‌پذیرند و با درستکاری و عمل صالح زندگی دنیاگی خود را به پایان می‌برند. ببینید که رسول خدا (ص) و پیشوایان گرامی ما چه بشارت‌های زیبایی به ما می‌دهند :

۱ - رسول خدا (ص) فرمود : **بهشت دری دارد به نام «باب مجاهدین»** که انسان‌های مجاهد در راه خدا از آن در وارد بهشت می‌شوند در حالی که شمشیرهای خود را در نیام دارند وارد بهشت می‌شوند و فرشتگان به آنان خیر مقدم می‌گویند، درحالی که مؤمنان دیگر هنوز در محل حساب هستند.^۱

۲ - روزی رسول خدا (ص) چهار خط روی زمین کشیدند و فرمودند : آیا می‌دانید این خط‌ها علامت چیست؟ یاران گفتند : خدا و رسول خدا بهتر می‌دانند. رسول خدا (ص) فرمود : **برتین زنان بهشت چهار نفرند : خدیجه، فاطمه، مریم و آسمیه.**^۲

۳ - امام صادق (ع) فرمود :
بر شما باد تلاوت قرآن؛ زیرا درجات بهشت به تعداد آیات قرآن است. چون روز قیامت شود، به خواننده‌ی قرآن گویند : بخوان و بالا برو! و هر آیه‌ای را که بخواند، یک درجه بالا می‌رود.^۳

۴ - رسول خدا (ص) فرمود : **سخاوت درختی از درختان بهشت است که شاخه‌های آن در دنیا آویزان است. هر کس با سخاوت باشد، خود را به شاخه‌ای از**

۱- امامی شیخ صدوق، ص ۳۴۴

۲- خصال شیخ صدوق، چاپ سنگی، ج ۱، ص ۹۶

۳- امامی شیخ طوسی، چاپ سنگی، ص ۲۰۲

شاخه‌هایش آویزان کرده است و آن شاخه‌ها او را به بهشت می‌کشاند.^۱

۵- رسول خدا (ص) می‌فرمود: هر وقت به بوی بهشت اشتیاق پیدا می‌کنم،
بوی دخترم فاطمه را استشمام می‌کنم.^۲

این همان پدری است که به دختر گرامیش می‌فرمود: فاطمه جان، برای فردای
قیامت خود کار بکن که در آن روز دختر رسول خدا بودن برایت سودمند نیست.

۶- رسول خدا (ص) در معراج خود از بهشت دیدن کرد و هشت در بهشت و
نعمت‌های بهشتی را مشاهده کرد. ایشان این مشاهدات را برای مردم بیان کردند. از جمله
فرمودند: بر بالای هر دری از بهشت جملاتی نوشته بود. بر بالای در اول این عبارات
بود: لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ، عَلَيْهِ وَلِهِ اللَّهُ.^۳

۷- امام علی (ع) می‌فرماید: اگر با چشم دل به آن چه از بهشت برایت بیان
شده، نگاه کنی، روح تو از مخلوقات زیبای دنیا، از شهوت و لذت‌هایش، از زر و
زیورهای دیدنی اش دوری خواهد کرد و افکارت حیرت زده‌ی درختانی خواهد شد که
شاخه‌هایش به هم پیوسته و ریشه‌هایش در دل تپه‌هایی از مشک فرو رفته است؛ درختانی
که بر سواحل نهرهای بهشت قرار دارد. و اندیشهات حیران خوش‌هایی از لؤلؤهای تازه
خواهد شد که به شاخه‌های این درخت آویزان است و سرگشته‌ی پدید آمدن میوه‌های
مختلفی می‌شود که در حال بیرون آمدن از غلاف‌های خود است؛ میوه‌هایی که به آسانی
و به دلخواه هر کس چیده می‌شود.

میزبانان بهشتی از میهمانان بهشت که در مقابل قصرهای خود فرود آمدند، با
عسل‌های خالص و پاک و شراب پاکیزه‌ای که مستی نمی‌آورد، پذیرایی می‌کنند. میهمانان
بهشت، متقیانی هستند که خود را از گناه نگه داشته و درنتیجه از ناراحتی‌های انتقال به
برزخ و آخرت در امان مانده‌اند.^۴

ای انسان، اگر قلب خویش را متوجه زیبایی‌هایی کنی که در بهشت در انتظار
توست، و پیوسته دریارهی آن‌ها بیندیشی، روحت از شوق و اشتیاق به آن‌ها، به سوی
بهشت پرواز خواهد کرد.^۵

۱- امالی شیخ طوسی، چاپ سنگی، ص ۳۰۲

۲- عيون اخبار الرضا، ص ۶۵

۳- بحار الانوار، ج ۸، ص ۱۴۴ و ۱۴۵

۴- نهج البلاغه، خطبه‌ی ۱۶۵

گام سوم

تجدید عهد

خدایا! اکنون که آینده‌ی بزرگ و سرنوشت
جاوید من به زندگیم در دنیا گره خورده است،
بار دیگر با تو پیمان می‌بندم، آنچه را لازمه‌ی آن
سرنوشت جاوید است، آماده سازم و خود را مهیای
حضور در سرای دیگر کنم.
خدای من! فرمان‌هایت را می‌پذیرم و اطاعت
می‌کنم.
خدایا! مرا در اطاعت خودت یاری فرما!

۱- آیا در مجازات آخرت که مجازات از نوع سوم است، ظلم امکان‌پذیر و قابل تصور است؟ چرا؟

۲- چه تفاوت‌هایی میان ویژگی‌های آخرت با دنیا و بزرخ وجود دارد؟ آن تفاوت‌ها را در جدولی مانند جدول زیر تنظیم کنید.

آخرت	بزرخ	دنیا	شماره
.....	۱
.....	۲
.....	۳
.....	۴
.....	۵

۳- رسول خدا (ص) فرمود: «الْدُّنْيَا مَرْزَعَةُ الْأَخِرَةِ». یک کشاورز ماهر برای این که زراعت پر محصولی داشته باشد، پنج شرط را رعایت می‌کند:

- ۱- زمین مناسب انتخاب می‌کند.
 - ۲- بذر سالم تهیه می‌کند.
 - ۳- زمین را به موقع آبیاری و از کودهای مناسب استفاده می‌کند.
 - ۴- زمین را از خس و خاشاک و علف‌های هرز پاک می‌کند.
 - ۵- مواطن است که آفات و حیوانات به کشت او ضرر نرسانند.
- اگر «دل» بهترین و مناسب‌ترین زمین برای کشت محصول آخرت است، چهار شرط دیگر کدام‌اند؟

- - ۱
- - ۲
- - ۳
- - ۴

فقط یک بار به دنیا می‌آیی،
فقط یک بار خداوند زندگی را به تو هدیه می‌کند؛
اما، در سرایی دیگر همواره خواهی بود؛
اگر این فرصتِ یکباره را از دست دهی،
چه خواهی کرد؟

گرچه یک بار به دنیا می‌آیی
اما یادت باشد که هر صبح، تولدی دوباره است؛
تولدی از خود، با خود و به دست خود.

امام علی (ع) فرمود: «هر کس دو روزش مساوی باشد، باخته است.»
و تو با تولد همواره‌ی خود در دنیا، در صبح زیبای بهشت می‌سرایی که:
ستایش خدایی را که در وعده‌اش با ما صادق بود و زمین را به ما میراث داد تا در
بهشت، هرجا که خواهیم جای‌گزینیم. پس چه نیک است پاداش اهل عمل.^۱

مرحله دوم

پایداری در عزم

یادآوری

در سال گذشته دانستیم که مرحله‌ی دوم برنامه‌ی زندگی، تصمیم‌گیری است. پس از این‌که مقصد را شناختیم و به آن ایمان آوردیم، نوبت به تصمیم‌گیری و عزم می‌رسد. یعنی با خدای خود عهد و پیمان می‌بندیم که برای رسیدن به مقصد تلاش کنیم و بهسوی آن حرکت نماییم. این عهد و پیمان، خود دارای سه مرحله است:

۱- عهدی کلی برای قدم گذاشتن در راه

۲- تجدید آن عهد به صورت روزانه

۳- تکمیل عهد، با برنامه‌ریزی‌های جدید

همچنین با برخی عوامل تقویت و دوام این تصمیم‌گیری آشنا شدیم، مانند:

۱- تسریع در انجام تصمیم

۲- توجه به حضور در پیشگاه خداوند و فرشتگان

۳- توجه به عاقبت و ثمرات پایداری در تصمیم

۴- داشتن دوست همفکر و همراه

۵- رعایت اصل اعدال

۶- رعایت اصل تدریج و تداوم

نیز دانستیم که پس از عهد بستن با خدا دو کار دیگر را باید انجام دهیم:

۱- مراقبت از عهد

۲- محاسبه و ارزیابی از میزان موافقیت

اکنون می‌خواهیم بدانیم برای موفقیت در تصمیم‌گیری‌های خود چه کارهای

دیگری باید انجام دهیم.

درس دهم

اعتماد بر او

الْيَسِ اللَّهُ بِكَافِ عَبْدَهُ

آیا خدا برای بنده اش کافی نیست؟

زمر، ۳۶

اکنون که با آینده‌ی انسان در جهان آخرت آشنا شدیم و دانستیم که سرنوشت ابدی انسان‌ها براساس رفتار آنان در دنیا تعیین می‌شود، لازم است بار دیگر با خدای خود «تجدید عهد» کنیم و تصمیم بگیریم راه زندگی را محکم‌تر و مطمئن‌تر از گذشته، همان گونه که خدا از ما خواسته است، بپیماییم و عوامل تقویت‌کننده‌ی عزم را به یاد داشته باشیم و در هر برنامه‌ای به کار بندیم.

در این درس، با یکی دیگر از عوامل تقویت عزم آشنا می‌شویم.

آیات شریفه‌ی زیر را به دقت و زیبا قرائت کنید.

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فَبِمَا رَحْمَةٍ مِنَ اللَّهِ لِنَتَ لَهُمْ
(ای پیامبر) به (برکت) رحمت الهی

درباربر آنان نرم و مهربان شدی لِنَتْ لَهُمْ

اگر درشت خو بودی وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا

سنگدل غَلِيظَ الْقَلْبِ

از اطرافت پراکنده می‌شوند لَا نَفَضُوا مِنْ حَوْلِكَ

..... فَاعْفُ عَنْهُمْ

..... وَ اسْتَغْفِرْلَهُمْ

..... وَ شَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ

..... فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ

..... إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ

آل عمران، ۱۵۹

..... وَ تَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ

..... وَ سَبِّحْ بِحَمْدِهِ

..... وَ كَفِيْ بِهِ

بِدُّنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا

فرقان، ۵۸

..... وَلَئِنْ سَأَلَتَهُمْ
..... مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ
..... بَغْوَچه می گوید ْ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ
..... درباره‌ی آنچه جز خدا می خوانید؟ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
..... اگر خدا خواهد که به من گزندی رسد إِنْ أَرَادَنِي اللَّهُ بِضُرٍّ
..... آیا آنان دورکننده‌ی گزند او هستند؟ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّهِ
..... یا اگر رحمتی برای من خواهد أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ
..... هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِهِ آیا آنان بازدارنده‌ی رحمت او هستند؟ قُلْ حَسِبِيَ اللَّهُ
..... عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ

زمر، ۳۸

به کمک توضیحات زیر، ترجمه‌ی آیات را کامل کنید.

غَزَّمَثٌ : تصمیم گرفتی

فَاغْفِ : پس درگذر

با تفکر در آیات، به سوال‌های زیر پاسخ دهید و مشخص کنید که پاسخ‌ها را از کدام آیه به دست آورده‌اید.

شماره	سؤال و پاسخ	سوره / آیه
۱	چرا باید بر خدا توکل کرد؟ مگر خداوند دارای چه ویژگی‌هایی است؟
۲	چرا بر غیر خدا نمی‌توان توکل کرد؟
۳	برای رسیدن به تصمیم صحیح بهتر است چه کار کنیم؟

حقیقت توکل بر خدا

توکل بر خدا به معنای اعتماد به خداوند و سپردن نتیجه‌ی کارها به اوست. انسان متوکل خداوند را تکیه‌گاه مطمئن خود می‌یابد و در عین عمل به وظایف، امورش را به او واگذار می‌کند. او می‌داند که در صورت انجام وظیفه، هر نتیجه‌ای که به دست آید، به مصلحت اوست، گرچه خود بدان مصلحت آگاه نباشد. زیرا خدای حکیمی که جهان را تدبیر و اداره می‌کند از هر کس نسبت به ما مهربان‌تر است. تکیه و اعتماد بر خدا به انسان آرامش می‌دهد و به آینده امیدوار می‌کند.

حضرت علی (ع) در یکی از دعاهای خویش می‌گوید :

خداوندا تو با آنان که به تو بیشتر عشق می‌ورزند، بیش از دیگران انس می‌گیری و برای اصلاح کار آنان که بر تو توکل می‌کنند از خودشان آماده‌تری، اسرار ایشان را می‌دانی و بر اندیشه‌هایشان آگاهی و بر میزان یینش آنان دانایی.

در ادامه می‌گوید :

رازهایشان ترد تو آشکار و دل‌هایشان در حسرت دیدار تو داغدار. اگر تنهایی، آنان را به

وحشت اندازد، یاد تو آنان را آرام سازد و اگر مصیبت‌ها بر آنان فرو بارد، به تو پناه آورند و روی به درگاه تو دارند، چون می‌دانند سر رشته‌ی کارها به دست توست.^۱

تھمیں و تو گل

نوجوانی و جوانی دوران تصمیم‌های بزرگ است. هرچه عمر می‌گذرد و قوای انسان به سستی می‌گردند، توان انسان برای تصمیم‌های بزرگ نیز کاهش می‌یابد. جوان و نوجوان معمولاً آزاد از تمیّات و وابستگی هاست. شجاعت روحی بالایی دارد و دست و پای وجودش چندان به رشتۀ‌های دنیاپی بسته نشده است؛ مانند برخی از بزرگسالان نیست که به ثروت یا مقام دل بسته یا در حسابات نسبت به دیگری بسوزد یا در فکر تجملات زندگی باشد. او می‌تواند آرمان‌های بزرگ داشته باشد، آرمان‌هایی که از نوع پرواژند، از نوع رفتن و صعود کردن، نه از نوع ماندن و در باطلاق زندگی دنیاپی فرورفتن.

از این رو، در این دوره نیاز شدیدتری به توکل و اعتماد بر خداوند حس می‌شود.

۱- حضرت ابراهیم (ع) و حضرت علی (ع) در دوره‌ی نوجوانی و جوانی خود تصمیم‌های بزرگی گرفتند و برای آن تصمیم‌ها بر خدا توکل کردند و استقامت ورزیدند، آن تصمیم‌ها را ذکر کنید.

.....
.....

۲- آیا نمونه‌های دیگری از تصمیم‌های بزرگ سراغ دارید که نیازمند توکل بر خداوند و پایداری و استقامت در راه آن باشد؟

.....
.....

^{٢١٨} نهج البلاغه (فيض الاسلام)، خطبه

دو نکته‌ی مهم

۱- توکل کردن فقط به معنای گفتن جمله‌ی «خدا، بر تو توکل می‌کنم» نیست. بلکه انسان باید در قلب خود بر خدا توکل کند و واقعاً او را تکیه‌گاه خود ببیند. اگر این چونه باشیم، خداوند کارهای ما را به بهترین وجه چاره خواهد کرد و آن چیزی را که حقیقتاً به نفع ماست پیش خواهد آورد. خداوند آینده‌هایی را می‌بیند که ما نمی‌بینیم و به مصلحت‌هایی توجه دارد که ما درک نمی‌کنیم. گاهی چیزهایی را به نفع خود می‌پنداریم در حالی که به ضرر ماست، یا اموری را به ضرر خود می‌دانیم در حالی که به نفع ماست^۱. بنابراین شایسته است که با اخلاص بر خدا اعتماد کنیم و بدانیم که هیچ قدرتی در جهان مانع چاره‌سازی خدا نیست.

امام صادق (ع) فرمود: خداوند به داود (ع) وحی کرد هر بندۀ‌ای از بندگانم به جای پناه بردن به دیگری بانیت خالص به من پناه آورد، از کارش چاره‌جویی می‌کنم، گرچه همه‌ی آسمان‌ها و زمین و هرچه در آن هاست، علیه او برخیزند.^۲

۲- توکل در جایی درست است که انسان مسئولیت و وظیفه‌ی خود را به خوبی انجام دهد، یعنی فکر و اندیشه‌ی خود را به کار گیرد، با دیگران مشورت کند، بهترین راه ممکن را انتخاب نماید و با عزم و اراده‌ی محکم برای رسیدن به مقصد تلاش کند. در این صورت است که می‌توان بر خدا توکل کرد. زیرا توکل، جانشین تبلی و ندانم کاری افراد نیست بلکه کمک کننده و امیددهنده به کسی است که اهل همت، تعلق و پشتکار است.

روزی، پیامبر اکرم (ص) به مردمی برخورد که اهل کار و فعالیت نبودند. به آنان فرمود:

شما چگونه مردمی هستید؟

گفتند: ما توکل کنندگان بر خدا هستیم.

فرمود: نه، بلکه شما سربار دیگران هستید.^۳

گر توکل می‌کنی در کار کن کشت کن پس تکیه بر جبار کن^۴

توکل کننده‌ای که اهل معرفت باشد، می‌داند که انسان باید در راستای راه‌هایی به نیازها و خواسته‌هایش، از ایزار و اسباب بهره جوید. زیرا این ایزار و اسباب بنابر حکمت الهی قرار داده شده و بی‌توجهی به آن‌ها، بی‌توجهی به حکمت و علم الهی است.

۱- بقره، ۲۱۶، ص ۳، ج ۱۰۶

۲- کافی، ۴، ص ۱۰۶

۳- مسندرک الوسائل، ۱۱، ص ۲۱۷

۴- مثنوی مولوی

گام چهارم

توکل هنگام تصمیم

بار خدایا! همان طور که تو فرمان داده‌ای، تلاش
می‌کنم با مراجعه به کتاب آسمانیت قرآن و نگاه به
زندگی پیشوایانم بهترین تصمیم‌ها را بگیرم و با تمام
توان، راه سرافرازی را بپیمایم.
اما من انسانم و توانایی‌هایم از توانست.
پس ای خدای مهربان! به قدرت بی‌پایان تو تکیه
می‌کنم و بر تو «توکل» می‌نمایم.

۱- با توجه به آیات، روایات و توضیحات درس، آثار و فواید توکل را ذکر کنید.

۲- چه رابطه‌ای میان «عزم» و «توکل» وجود دارد؟

۳- آیا توکل، سبب تبلی می‌شود یا تحرک؛ چرا؟ از آیه‌ی ۱۵۹ آل عمران کمک بگیرید.

۴- شرایط توکل حقيقی کدام‌اند؟

۱- مولوی در دفتر اول منوی در «قصه‌ی نخجیران و بیان توکل و ترک جهد» رابطه‌ی توکل و تلاش را به خوبی به تصویر می‌کشد و در ضمن آن می‌گوید :
گفت پیغمبر به آواز بلند با توکل زانوی اشتر بیند
این داستان را مطالعه کنید و آن را به صورت نمایشنامه بنویسید و در کلاس به‌اجرا درآورید.

۲- آیا می‌دانید شیطان بر چه کسانی مسلط نمی‌شود؟ آیه‌ی ۹۹ سوره‌ی نحل را مطالعه کنید و جواب را بنویسید.